

Mál nr. 400/2013

M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur á Álftanesvegi þann 31.10.2012.**Gögn.**

197. Málskot, móttakið 21.11.2013, ásamt fylgigögnum.

198. Bréf X, dags. 5.12.2013, ásamt ljósmynd.

Málsatvik.

Bifreiðunum A og B var ekið vestur Álftanesveg skammt vestan gatnamóta vegarins, Hafnarfjarðarvegur, Reykjavíkurvegur og Fjarðarhrauns. Var A ekið á undan B. Á Álftanesvegi vestan gatnamótanna er umferðareyja sem skilur að umferð í gagnstæðar áttir. Í framhaldi af umferðareyjunni liggur óbrotin miðlína áfram til vesturs. Við vestari enda umferðareyjunnar hugðist ökumaður A snúa bifreið sinni við. Rákust þá saman aftanverð vinstri hlið A og hægra framhorn B.

Ökumaður A kvaðst hafa ætlað að taka U-beygju og aka til baka austur Álftanesveg. Hann hafi hægt á ferð A og farið aðeins út í kantinn og gefið stefnuljós til vinstri. Hann hafi enga bifreið séð.

Ökumaður B kvaðst hafa ætlað áfram vestur Álftanesveg, þegar hægt hafi verið á hraða A og henni ekið út í kant. Hann hafi haldið að ökumaður A hafi ætlað að stöðva og A hafi verið nánast kyrrstæð er henni hafi verið beygt í veg fyrir B og árekstur orðið. Ökumaðurinn kvaðst ekki hafa séð stefnumerki á A.

Álit.

Ökumaður A hugðist snúa bifreið sinni við með því að aka yfir óbrotna miðlínu á veginum, en óbrotin miðlína gefur til kynna að hættulegt sé að aka yfir hana og óheimilt nema brýna nauðsyn beri til, sbr. a. lið 23. gr. reglugerðar nr. 289/1995 um umferðarmerki og notkun þeirra. Áður en ökumaður A hugðist snúa bifreiðinni við bar honum að ganga úr skugga um að það hafi verið unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra, sbr. 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Á þessu varð misbrestur hjá ökumanninum. Eins og hér háttar hefur ökumaður A sönnunarbyrðina um að hann hafi gefið stefnumerki þannig að ökumaður B hafi í tæka tíð getað varast hinn óvænta akstur A í veg fyrir B. Þar sem ökumaður B kvaðst ekki hafa séð stefnumerki á A er ósannað að ökumaður A hafi gefið stefnumerki eins og hann heldur fram. Að framangreindu virtu telst ökumaður A eiga sök á árekstrinum. Samkvæmt gögnum málsins hefur ekki verið sýnt fram á að áreksturinn verði rakinn til atvika sem ökumaður B ber ábyrgð á. Eru því ekki efni til að leggja á hann sök.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á ökumann A, bifreiðarinnar S-1070.

Reykjavík, 14. janúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.